

ผู้ผลิตจากภาคใต้จะเลี้ยงฝูงวัวขนาดเล็กด้วยกระบวนการที่ละเอียดกว่า กระบวนการนี้ส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยธุรกิจครอบครัว ซึ่งบางครั้งก็เป็นการยากที่จะเพิ่มขนาด บริษัทผู้ผลิตปศุสัตว์รายใหญ่ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคใต้ ได้แก่ บริษัท Minnamurra pastoral (มีฟาร์มแม่พันธุ์ 13,000 ตัว) บริษัท Watervalley (มีฟาร์มแม่พันธุ์ 10,000 ตัว) และบริษัท Sundown Pastoral (มีฟาร์มแม่พันธุ์ 15,000 ตัว)

ธุรกิจการเลี้ยงวัวในเขตภาคเหนือมีการดำเนินการในหลายรูปแบบ โดยบริษัทที่ใหญ่ที่สุดคือ บริษัท Australian Agricultural ซึ่งปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนเริ่มจ้างโรงฆ่าสัตว์นอกนครดาร์วิน โรงฆ่าสัตว์นี้สามารถฆ่าสัตว์ได้มากกว่า 500,000 ตัว

บริษัท Consolidated Pastoral (CPC) เป็นผู้ผลิตรายใหญ่อีกราย สามารถจัดการปศุสัตว์ได้ 360,000 ตัว ในพื้นที่ 5.8 ล้านเอเคอร์ ทั้งนี้ ร้อยละ 90 ของบริษัทถูกซื้อโดยบริษัท Terra Firma ในปี 2551 นอกจากนี้บริษัทที่มีส่วนแบ่งการตลาดรายใหญ่ในห่วงโซ่อุปทานนี้ ได้แก่ North Australian Pastoral Company (NAPCo), Paraway Pastoral Company และ S. Kidman and Co

บริษัทปศุสัตว์ขนาดใหญ่เหล่านี้มักถือครองพื้นที่มากมาย ทำให้มีความหลากหลายทางสภาพแวดล้อมซึ่งช่วยให้ผู้ผลิตสามารถลดความเสี่ยงด้านสภาพอากาศได้ โดยการย้ายวัวไปยังทุ่งหญ้าที่เขียวกว่าหรือใกล้ชิดกับตลาดมากกว่า วิธีการดังกล่าวอาจเพิ่มต้นทุนการขนส่งแต่สามารถช่วยลดความเสี่ยงได้

โรงเลี้ยงสัตว์

การใช้โรงเลี้ยงสัตว์ในออสเตรเลียมีการเติบโตอย่างมากตั้งแต่ปี 2523 ปัจจุบันออสเตรเลียสามารถให้อาหารวัวได้มากกว่า 1 ล้านตัวในโรงเลี้ยงในคราวเดียวกัน

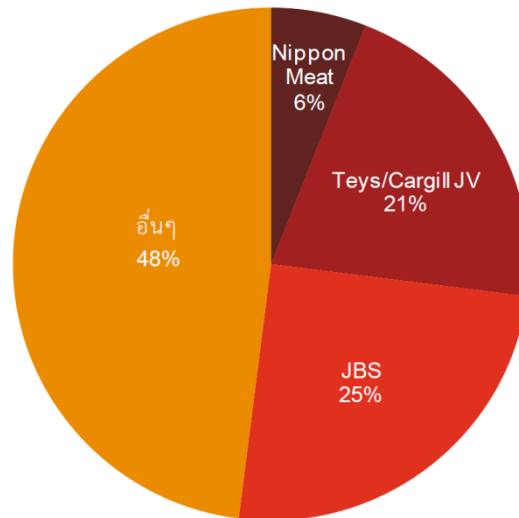
จำนวนของโรงเลี้ยงวัวในออสเตรเลียจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการเนื้อวัวที่เลี้ยงด้วยธัญพืช การเพิ่มขึ้นดังกล่าวมีให้เห็นแล้วในส่วนอื่นๆ ของโลก เช่น สหรัฐอเมริกา

ความหนาแน่นของบริษัทแปรรูปและโรงเลี้ยงสัตว์เป็นสิ่งสำคัญมากในอุตสาหกรรมปศุสัตว์ ตัวอย่างเช่นบริษัทที่มีฐานการผลิตในสหรัฐอเมริกาอย่าง Cargill มีโรงเลี้ยงสัตว์และโรงงานแปรรูปหลายแห่งทั่วประเทศออสเตรเลีย

การแปรรูป

อุตสาหกรรมแปรรูปของออสเตรเลียยังคงมีความคล่องตัว การแปรรูปเนื้อวัวเป็นที่แพร่หลายมากที่สุด ในรัฐควีนส์แลนด์ ซึ่งคิดเป็นเกือบร้อยละ 40 ของการผลิตเนื้อแดงในออสเตรเลีย เป็นผลมาจากความใกล้ชิดกับแหล่งปศุสัตว์ของควีนส์แลนด์

ผู้แปรรูปรายใหญ่ 5 อันดับแรกสามารถผลิตเนื้อแดงรวมกันได้มากกว่าร้อยละ 50 ของผลผลิตเนื้อแดงในออสเตรเลีย นอกจากนี้ 4 บริษัทแปรรูปที่ใหญ่ที่สุดมีต่างชาติเป็นเจ้าของหรือไม่ก็เป็นการร่วมลงทุนกับต่างชาติ เช่น Cargill, Swift, Teys and Nippon Meat Packers

กลไกการผลิตปศุสัตว์

ระบบการผลิตทั้งหมดเริ่มต้นจากทุ่งหญ้า การทำปศุสัตว์ทำท้ายที่สุดคือ การแปลงหญ้าหรือธัญพืชให้เป็น น้ำหนักและเนื้อของวัว เกษตรกรบางรายอาศัยทุ่งหญ้าที่เติบโตตามธรรมชาติในพื้นที่ (พบได้มากในผู้ผลิตทาง ภาคเหนือ) การเลี้ยงวัวในลักษณะนี้แม้จะให้โปรตีนและพลังงานต่ำกว่า แต่ก็มีความยืดหยุ่นกว่าการเลี้ยงวัวแบบ สมัยใหม่ ในขณะที่เกษตรกรรายอื่นปลูกหญ้าเองโดยเลือกปลูกหญ้าที่มีคุณค่าทางโภชนาการและให้ผลผลิตสูง

เกษตรกรต้องทำการเลือกตลาดเป้าหมายที่ตนต้องการ ตัวอย่างเช่น ตลาดเนื้อลูกวัว (อายุต่ำกว่า 9 เดือน) ตลาดวัวอายุ 12 เดือน ตลาดโคขุน (อายุ 18 เดือน) หรือตลาดวัวที่เลี้ยงด้วยหญ้า และเมื่อตัดสินใจได้แล้ว เกษตรกรจะคัดเลือกพันธุ์เพื่อเลี้ยงป้อนตลาดเป้าหมาย โดยพันธุ์นั้นจะต้องรับมือกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ได้ดี

ปัจจุบันสายพันธุ์ Angus ได้รับความนิยมเลี้ยงมากที่สุดในออสเตรเลีย เนื่องจากเป็นสายพันธุ์ที่ให้เนื้อที่มี คุณภาพพรีเมียม (มีไขมันแทรกอย่างพอดี) สายพันธุ์อื่นที่นิยม ได้แก่ Charolais ซึ่งมีความได้เปรียบด้านการ เจริญเติบโต และ Brahman ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่มีความแข็งแรงและสามารถทนต่อสภาพแวดล้อมได้ดี พบได้ทั่วไปใน ระบบการเลี้ยงทางตอนเหนือ

เมื่อตัดสินใจว่าจะเลี้ยงสายพันธุ์ใด เกษตรกรจะต้องหาแหล่งพันธุ์กรรมที่เหมาะสม โดยจะต้องเลือกพ่อพันธุ์ที่จะสามารถให้ลูกวัวตาม สายพันธุ์ที่ต้องการได้ ขณะที่ผู้ผลิตบางรายยังคง อ้างอิงเพียงการประเมินด้วยสายตา ผู้ผลิตจำนวนมากใช้การประเมินด้วยสายตาร่วมกับค่าการผสม พันธุ์โดยประมาณ (EBV)

โดยพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของพ่อแม่ และพี่น้อง ลักษณะต่างๆ เหล่านี้สามารถให้ คำอธิบายทางพันธุกรรมได้ด้วยค่า EBV ตัวอย่าง

เช่น การวัดค่า EBV 200 วัน ซึ่งจะประเมินความแตกต่างทางพันธุกรรมของสัตว์ที่อายุ 200 วัน ค่า EBV ค่อนข้างมีความแม่นยำ และทำให้ผู้ผลิตสามารถซื้อวัวที่ให้ลูกหลานที่เหมาะสมกับตลาดเป้าหมายของผู้ผลิตได้

ผู้ผลิตจะต้องนำพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์มาอยู่ด้วยกัน ผู้ผลิตทางตอนเหนืออาจปล่อยวัวให้อยู่ด้วยกันตลอดทั้งปี ในขณะที่ผู้ผลิตทางตอนใต้ส่วนใหญ่จะให้วัวอยู่ด้วยกันเพียง 6 - 12 สัปดาห์ เพื่อให้มั่นใจว่าลูกวัวจะเกิดในช่วงที่อาหารอุดมสมบูรณ์และมีคุณค่าทางโภชนาการ การให้วัวคลอดลูกในช่วงที่มีความสมบูรณ์ของอาหารค่อนข้างมีความสำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีปริมาณนมที่เพียงพอและเพื่อรักษาสุขภาพของแม่วัว เนื่องจากแม่วัวมักกลับไปหาพ่อพันธุ์หลังจากลูกวัวมีอายุครบ 2 เดือน

ผู้ผลิตเนื้อวัวในภาคใต้จะหย่านมลูกวัวที่อายุระหว่าง 4 - 9 เดือน (200 - 300 กิโลกรัม) ในขั้นตอนนี้ผู้ผลิตจะตัดสินใจว่าจะขายหรือเก็บลูกวัวไว้ ผู้ผลิตทางภาคเหนือจะรวบรวมปศุสัตว์เป็นช่วงๆ และขายวัวเมื่ออยู่ในสถานะที่ดี

หลังจากที่ลูกวัวหย่านม ลูกวัวจะได้รับการให้อาหารที่มีโภชนาการอย่างเหมาะสม เพื่อสนับสนุนอัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการเลี้ยงวัวของเกษตรกรขึ้นอยู่กับตลาดเป้าหมาย สภาพภูมิอากาศ และฤดูกาล

วัวที่น้ำหนักตามกำหนดจะเข้าสู่กระบวนการขั้นถัดไป คือ การเลี้ยงด้วยหญ้าหรือการขุน โดยน้ำหนักที่ต้องการเพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการขุนนั้นขึ้นอยู่กับในตลาดที่จะนำไปขาย เช่น วัวสำหรับตลาดญี่ปุ่นมักจะเข้าขั้นตอนการขุนเมื่อน้ำหนักได้ 380 - 480 กิโลกรัม

เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการขุน วัวจะได้รับการฉีดวัคซีนก่อนเข้ากระบวนการขุน วัวจะได้รับการเลี้ยงด้วยอาหารสูตรพิเศษเพื่อเพิ่มน้ำหนักให้สูงที่สุด อาหารที่ให้นี้อาจมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลาขึ้นอยู่กับตลาดที่จะนำสัตว์ไปขายและระยะเวลาที่เลี้ยงในโรงเลี้ยงสัตว์

โดยทั่วไป โรงเลี้ยงสัตว์จะอยู่ใกล้กับพื้นที่การผลิตัญพืช ทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งอาหารสัตว์ได้โดยไม่ต้องประสบต้นทุนการขนส่งที่สูง โรงเลี้ยงวัวที่ใหญ่ที่สุดในออสเตรเลียตั้งอยู่ทางใต้ของรัฐควีนส์แลนด์โดยมีบริษัท Nippon Meat Packers Australia เป็นเจ้าของ และสามารถเลี้ยงวัวได้มากถึง 75,000 ตัวในคราวเดียว

องค์กรอุตสาหกรรม

Meat and Livestock Australia

Meat and Livestock Australia (MLA) เป็นองค์กรที่มีผู้ผลิตเป็นเจ้าของ และในฐานะผู้ให้บริการบริษัททำการวิจัยและการตลาดในนามของผู้ผลิตเนื้อวัว แกะ และแพะ กว่า 47,000 ราย

บริษัทมีรายได้จากการให้เกษตรกรขายวัวผ่านระบบของบริษัท โดยจะเรียกเก็บเงินประมาณตัวละ 5 เหรียญดอลลาร์ ซึ่งถูกกำหนดโดยผู้ผลิตผ่านองค์กรอุตสาหกรรมสูงสุด เงินก้อนนี้จะถูกเรียกเก็บโดยรัฐบาลและส่งต่อไปยัง MLA เพื่อนำไปใช้ในด้านการตลาดหรือการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ หากเงินดังกล่าวถูกนำไปใช้ในการวิจัยและพัฒนา รัฐบาลจะสมทบเงินดอลลาร์ต่อดอลลาร์ ในบางครั้งเงินสมทบเพิ่มเติมมาจากผู้ผลิต ผู้แปรรูป หรือนักลงทุนเอกชน

The Cattle Council of Australia

The Cattle Council of Australia (CCA) เป็นองค์กรผู้ผลิตสูงสุดและเป็นตัวแทนของผู้ผลิตเนื้อของออสเตรเลีย ก่อตั้งขึ้นในปี 2522 โดย state farming organisations (SFO's) ร่วมเป็นสมาชิกของ CCA ด้วย

ภารกิจของ CCA คือการเป็นตัวแทนและพัฒนารายได้ของผู้ผลิตวัวในออสเตรเลีย CCA พยายามที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำกำไรอย่างยั่งยืนของผู้ผลิตเนื้อ CCA มีพนักงาน 5 คน แต่มีที่ปรึกษาถึง 23 คน บุคคลเหล่านี้เป็นตัวแทนของ CCA ในกว่า 60 คณะกรรมการอุตสาหกรรม

ตั้งแต่การระงับการส่งออกไปยังอินโดนีเซียในปี 2554 CCA ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์และมีการเรียกร้องให้ปรับโครงสร้างองค์กร โดยให้ผู้ผลิตเป็นสมาชิกโดยตรงแทนที่จะต้องผ่าน SFO ส่วนหนึ่งของข้อเสนอแนะระบุว่าผู้ผลิตจะมีอำนาจในการลงคะแนนเท่ากับปริมาณผลผลิตของพวกเขา ซึ่งหมายความว่าผู้ผลิตรายใหญ่ เช่น AACo จะมีอำนาจในการลงคะแนนมากกว่าผู้ผลิตรายย่อย

อนาคตของอุตสาหกรรม

ความไม่สมดุลของอุปสงค์และอุปทานทั่วโลก

มีเอกสารยืนยันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการโปรตีนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากรายได้ทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น แนวโน้มนี้จะช่วยเพิ่มความต้องการเนื้อวัวจากประเทศกำลังพัฒนาและเพิ่มโอกาสการส่งออกเนื้อของออสเตรเลียด้วย

หลายประเทศที่ประสบปัญหาความต้องการที่เพิ่มขึ้นของเนื้อแดงกำลังพยายามเพิ่มการผลิตเนื้อในประเทศให้สูงขึ้น อินโดนีเซียได้กำหนดน้ำหนักรายการในการส่งออกวัวในปี 2553 เพื่อจูงใจให้ผู้ผลิตท้องถิ่นเพิ่มอัตราการผลิต เนื่องจากต้องการให้มีเนื้อพอเพียงต่อความต้องการในประเทศ

รัสเซียเคยมีฝูงสัตว์จำนวนมากเกือบ 10 ล้านตัว แต่ลดลงเหลือประมาณ 200,000 ตัวในปัจจุบัน ซึ่งหมายความว่ารัสเซียมีการนำเข้าเนื้อมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม รัสเซียได้ตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนวัวขึ้นใหม่ให้เป็น 4 ล้านตัว ภายในปี 2563 ในระยะสั้น ถือเป็นโอกาสดีที่ผู้ผลิตออสเตรเลียจะส่งออกสัตว์ที่มีชีวิต

ไปสู่รัสเซีย ในระยะยาว มีแนวโน้มที่การผลิตเนื้อของโลกจะเพิ่มขึ้นและความต้องการการส่งออกจากออสเตรเลียจะลดลง

มีหลายประเทศที่อยู่ในสถานะที่คล้ายกันกับรัสเซียและอินโดนีเซีย นอกจากนี้การเปิดตัวของเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนา เช่น EBV ในตลาดนานาชาติ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตให้สูงขึ้นได้ แต่คาดว่าประสิทธิภาพการผลิตที่สูงขึ้นนั้นจะยังไม่สามารถทดแทนความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากตลาดส่งออกได้

ผลผลิตจากออสเตรเลีย

ปัจจุบันฝูงวัวในออสเตรเลียมีจำนวน 28 ล้านตัว ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในระยะยาว สภาพภูมิอากาศที่ดีในช่วงที่ผ่านมาทำให้ผู้ผลิตหลายรายเก็บแม่วัวไว้เพื่อการผสมพันธุ์

เหตุผลหนึ่งที่ทำให้จำนวนวัวเฉลี่ยในระยะยาวเพิ่มขึ้น คือ ราคาขนส่งที่ลดลง ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงแกะหลายรายเปลี่ยนการผลิตสินค้าจากขนสัตว์เป็นเนื้อวัวหรืออัญพีชแทน ค่าใช้จ่ายที่สูงของอุตสาหกรรมเนื้อแกะในปัจจุบันผลักดันให้ผู้ผลิตหลายรายผันเข้าสู่อุตสาหกรรมเนื้อวัว

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีการเพิ่มขนาดของฝูงวัว คือ ความสามารถของออสเตรเลียในการเข้าถึงตลาดมูลค่าสูง เช่น ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ในอดีตออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกาเป็นคู่แข่งในการเข้าถึงตลาดนี้ อย่างไรก็ตามในปี 2546 พบการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย (BSE) ในสหรัฐอเมริกา เป็นผลให้สหรัฐอเมริกาถูกระงับการส่งออกเนื้อวัวสู่ตลาดนี้ ซึ่งทำให้ส่วนแบ่งตลาดของเนื้อออสเตรเลียนำเข้าญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ในปี 2549 หลังจากความกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรค BSE ในอเมริกากลาง ญี่ปุ่นได้ยกเลิกการห้ามนำเข้าจากสหรัฐอเมริกาทำให้การส่งออกจากสหรัฐอเมริกาไปญี่ปุ่นกลับมากขึ้น ส่งผลต่อส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่มีมูลค่าสูงสำหรับออสเตรเลีย

ในขณะที่การเพิ่มขึ้นของผลผลิตในอุตสาหกรรมเกษตรกำลังชะลอตัว ผู้ค้าหลายรายจึงมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น การปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตหญ้าทำให้การผลิตหญ้าเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตมากขึ้น การใช้ความรู้ด้านพันธุกรรมช่วยให้ผู้ผลิตเข้าใจคุณลักษณะเชิงบวกของสัตว์ก่อนที่สัตว์เหล่านี้จะโตเต็มวัย ส่งผลให้เกษตรกรมั่นใจในการเลือกสายพันธุ์ที่ต้องการและให้ประโยชน์สูงสุดได้รวดเร็วกว่าในอดีต และการปรับใช้ตัวชี้วัดอาหารที่สัตว์ควรบริโภค ช่วยให้เกษตรกรสามารถผลิตและเลือกสายพันธุ์ที่สามารถเปลี่ยนหญ้าให้เป็นน้ำหนักรวได้มีประสิทธิภาพ

อุตสาหกรรมปศุสัตว์เป็นอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซมีเทนปริมาณมาก ซึ่งหากภาคการเกษตรถูกรวมอยู่ในกรอบการลดมลพิษคาร์บอนของออสเตรเลีย เกษตรกรผู้เลี้ยงวัวจะต้องเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ผู้ผลิตอาจจะสามารถ

ลดต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นนี้ได้ ด้วยการปรับใช้หลักปฏิบัติที่อาจได้รับการทดแทนตาม “ฟาร์มลดคาร์บอน ต้นแบบ” ที่เพิ่งออกมาเมื่อเร็ว ๆ นี้

ที่มา : The Australian Beef Industry

<https://www.pwc.com.au/industry/agribusiness/assets/australian-beef-industry-nov11.pdf>